RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0185 van 5 september 2012 in de zaak 1112/0289/SA/3/0257

In zake: de nv

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Bob MARTENS en Els EMPEREUR kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de **GEDELEGEERD STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RWO

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Yves FRANCOIS kantoor houdende te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de nv

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Tom MALFAIT en Truus VANDENDURPEL kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 15 december 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gedelegeerd stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO van 19 oktober 2011 waarbij aan de tussenkomende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het oprichten van twee windturbines met bijhorende infrastructuur.

Het betreft percelen gelegen te en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 21 maart 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristof HECTORS die loco advocaat Els EMPEREUR verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Lies DU GARDEIN die loco advocaten Tom MALFAIT en Truus VANDENDURPEL verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad BRUGGE vraagt met een op 24 januari 2012 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 6 februari 2012, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad BRUGGE heeft naderhand laten weten afstand te doen van haar verzoek om in het geding te mogen tussenkomen. De Raad neemt hiervan akte.

2. De nv vraagt met een op 7 februari 2012 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 15 februari 2012, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan

worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 11 oktober 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het oprichten van 2 windturbines met bijhorende infrastructuur". De aanvraag maakt deel uit van een project van 37 windturbines.

De percelen zijn gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Afbakening Zeehavengebied Zeebrugge", dat werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009. De percelen zijn gelegen in een gebied voor zeehaven- en watergebonden bedrijven, bestemd om te functioneren als Vlaams havengebied als onderdeel van de haven Zeebrugge, en waarin de opwekking van energie expliciet is toegelaten.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

De percelen zijn gelegen op ongeveer 450m van het Habitatrichtlijngebied 'Duingebieden inclusief IJzermonding en Zwin' en op ongeveer 2km van het Vogelrichtlijngebied 'Kunstbroedvogels te Zeebrugge-Heist'.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 5 november 2010 tot en met 3 januari 2011, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen, brengt op 10 november 2010 een gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 29 november 2010 een gunstig advies uit.

Het Vlaams Energieagentschap, Interdepartementale Windwerkgroep, brengt op 14 december 2010 een gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 20 december 2010 een gunstig advies uit.

FOD Mobiliteit en Vervoer, Luchtvaart, brengt op 21 december 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Port of Zeebrugge brengt op 23 december 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Infrabel brengt op 26 januari 2011 een gunstig advies uit.

Het departement Mobiliteit en Openbare Werken, afdeling Maritieme Toegang, brengt op 11 februari 2011 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge brengt op 12 augustus 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit. De zuidelijke turbine dient 9,3m verplaatst te worden.

Het Agentschap voor Maritieme dienstverlening en Kust, Scheepvaartbegeleiding, brengt op 28 september 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Koninklijk Meteorologisch Instituut van België brengt op 7 oktober 2011 een ongunstig advies uit.

Defensie, sectie Infrastructuur, brengt op 11 oktober 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 19 oktober 2011 beslist de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen en zij doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

. . . .

Beoordeling van de aanvraag

. . .

Aangezien het totale project de bouw van meer dan 20 windturbines inhoudt en er, in de ruimere omgeving, verschillende bijzonder beschermde gebieden liggen heeft de aanvrager beslist geen verzoek tot ontheffing van de MER-plicht in te dienen en een project-MER op te maken.

Het betreffende milieueffectenrapport met titel 'Bouw van 37 windturbines in de haven van Zeebrugge' werd op 29 september 2010 conform verklaard met de conformiteitscode 'PRMER-0402-GK'.

Effecten

In het betreffende milieueffectenrapport worden de volgende disciplines bestudeerd:

- -geluid en trillingen;
- -fauna en flora;
- -mens (socio-organisatorische aspecten) exclusief mobiliteit;
- -landschap, bouwkundig erfgoed en archeologie;
- -veiligheid:
- -klimaat;
- -bodem;
- -oppervlaktewater;
- -bodemwater;
- -mobiliteit.

. . .

De aanvraag gaat niet over windturbines die in het project-MER worden aangeduid om te worden verplaatst of om niet gerealiseerd te worden.

De windturbines staan op voldoende afstand van de belangrijke nabijgelegen natuurgebieden en respecteren eveneens voldoende afstand ten opzichte van de dichtbijgelegen woonzones en infrastructuur.

De door een erkend expert uitgevoerde veiligheidsstudie besluit dat het project op alle vlakken aan de geldende normen voldoet.

Het windpark respecteert de geluids- en slagschaduwnormen zoals gesteld volgens de omzendbrief EME/2006/01 — R0/2006/02.

De windturbines werden gecertificeerd en zijn conform de recentste veiligheidsvoorschriften.

. . .

De Vlaamse Overheid schuift industriegebieden en havengebieden in het bijzonder naar voor als uitermate geschikte zones voor de aanleg van windturbineparken.

Zones langs waterwegen zijn doorgaans windrijke regio's en zijn daarom windtechnisch zeer geschikte zones voor windenergieprojecten. In voorliggend project zijn beide turbines van hetzelfde type en dezelfde omvang en worden ze geplaatst in de achterhaven van langs het en van de . Een havengebied is een zone waar veel activiteiten gelokaliseerd zijn. De inplanting van windmolens kan de plaats en haar omgeving karakteriseren en bijgevolg een eigen identiteit geven. Windturbines kunnen aanzien worden als fascinerende industriële voorwerpen, die optimaal aansluiten bij het beeld van een industriegebied. Door de windturbines te plaatsen op een bedrijventerrein is er geen nieuwe versnippering van het landschap. In het havengebied zijn verschillende hoge constructies aanwezig onder de vorm van kranen en verlichtingspylonen.

De projectzone is gelegen in een gebied dat als klasse 1 wordt bestempeld in het windplan Vlaanderen, met name: "gebieden die zeker in aanmerking komen voor windenergie, met hoogste prioriteit (bvb, industriegebieden, gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut)".

Daarnaast kan ook de keuze van het windturbinetype een invloed hebben op de beleving in het landschap. Voor betreffend project is gekozen voor turbines van het traag draaiende type. Een laag toerental wordt als statiger en minder storend ervaren dan een hoog toerental. De standaardkleur van de turbines is lichtgrijs. Uit onderzoek blijkt dat deze kleur het meest rust geeft in het landschap en zodoende de impact hierop verkleint. Doordat de moderne turbines standaard worden voorzien van een anti-reflectiecoating is de kans op flikkering of lichtschittering klein of zelfs onbestaande.

Zoals voormeld heeft het voornemen om in de haven van Zeebrugge met verschillende partners een windturbinepark te realiseren met 37 windturbines. Uit het milieueffectenrapport voor het totale project blijkt echter dat het project van 37 windturbines vooral met betrekking tot de discipline fauna en flora niet te milderen aanzienlijk negatieve milieueffecten zal veroorzaken. Daarom wordt als uitvoeringsalternatief in het MER voorgesteld bepaalde windturbines te verplaatsen en het project gedeeltelijk niet uit te voeren. De twee windturbines van huidige aanvraag worden in het MER niet aangeduid als te verplaatsen of niet uit te voeren.

De voorliggende twee windturbines zijn binnen het totale windturbineproject benoemd als WT-AH-O-08 en WT-AH-O-09.

. . .

Concreet wordt in de eindconclusie van de niet-technische samenvatting van het MER pagina's 26 en 27) over het totale windturbineproject gesteld:

"De bouw van windturbines in de voorhaven is heden niet wenselijk omwille van de significant tot zeer significant negatieve impact op de aanwezige belangrijke aantallen en soorten avifauna. In de toekomst kan wel onderzocht worden of een bijkomende kleine cluster mogelijk is in het centraal-zuidelijk deel van de Voorhaven. Hiervoor is een grondige studie van de vliegbewegingen en —hoogtes in de voorhaven nodig.

In de achterhaven kunnen de windturbines in eerste en tweede fase deels gebouwd worden mits:

-de 8 windturbines ter hoogte van achterhaven west gereduceerd worden tot 4 windturbines (WT-AH-W-9, 10, 11 en 12), dichter bij elkaar worden geplaatst en de

overige 4 windturbines in afwachting van verder onderzoek (vogeltellingen) niet worden gebouwd;

-het toepassen van de vooropgestelde noise mode:

-fase 1 (zowel bij 12 als 16 windturbines): alle turbines in noise mode 2 en turbine WT-AH-O-01, 08 en 09 in noise mode 4 tijdens de nacht

-fase 2: WT-AH-C-09 en 13 in noise mode 4; WT-AH-C-5, 10, 11 en 14 in noise mode 2

-het plaatsen van een bijkomende radarsensor ten noorden van het Zuidelijk Kanaaldok en integratie ervan in het radarketensysteem, mogelijks een tweede ten zuiden van het Zuidelijk Kanaaldok (na het uitvoeren van een detailstudie);

-het beperken van de slagschaduw in het zuiden van door het plaatsen van een slagschaduwsensor en de nodige software op WT-AH-C-09 en 13;

-het afstemmen van de positie van de windturbines WT-AH-C-03 t.e.m. 05 met de op stapel staande projecten vormingsstation en de getijdenherven t. h. v.

van het waarbij WT-AH-C-05 op ruimere afstand van het dorp van opgetrokken wordt, er geen impact is op de straalverbinding en geen interferentie is met de windturbines in opbouw op de Transportzone.

-een gedetailleerde veiligheidsstudie voor de tweede fase in de achterhaven

-er een goede communicatie gebeurt met de bevolking voor het indienen van de vergunningsaanvragen, tijdens de vergunningsprocedure en bij de opstart van de turbines. ".

Er worden aldus milderende maatregelen vooropgesteld. Voorzover deze milderende maatregelen uiteraard betrekking hebben op de twee betreffende windturbines, worden deze, vermits ze stedenbouwkundig relevant zijn of aangewezen zijn in het kader van het zorgvuldigheidsbeginsel, gekoppeld aan onderhavige vergunning.

Passende beoordeling

. . .

In de samenvatting van de passende beoordeling op de pagina's 323 en 324 van de MER wordt gesteld:

"Er is geen directe inname van Speciale Beschermingszones Vogelrichtlijngebied en/of Habilatrichtlijngebied noch van VEN gebied.

. . .

In de Achterhaven west kan geopteerd worden om slechts een deel van de windturbines te plaatsen.

. . .

Onderhavige aanvraag betreft echter de bouw van 2 windturbines die zich in de Achterhaven Oost bevinden. Voornoemde samenvatting van de passende beoordeling heeft aldus geen betrekking op dit projectgebied.

De bouw van de twee windturbines zal geen negatieve impact hebben op de natuur. Van de 37 in het MER onderzochte turbines bevinden er zich 8 in de cluster 'Achterhaven Oost'. De twee geplande turbines van het projectgebied bevinden zich in de noordelijke zone van deze cluster en komen overeen met de twee meest noordelijke turbines. Zowel effecten op het vlak van aanvaring, barrière als verstoring werden onderzocht. Van de avifauna zijn hierbij ganzen, eenden en steltlopers de belangrijkste groepen, waarop evenwel geen effecten op ver wacht werden door de bouw van 8 windturbines in deze zone. De bouw van 2 windturbines zal dus zeker geen negatieve effecten op de

avifauna hebben. Ook inzake vleermuizen werd besloten dat er geen effecten te verwachten zijn door de bouw van 8 windturbines in deze zone. In het MER werd tevens besloten dat de seizoentrek niet negatief beïnvloed zal worden door de bouw van 8 windturbines. Het project met 2 windturbines zal dus geen nadelig effect hebben op de seizoentrek. Het effect op de Speciale Beschermingszones, VEN-gebieden en andere belangrijke gebieden werd als nihil ingeschat voor de zone met 8 windturbines. De bouw van twee windturbines zal dus ook op deze gebieden geen negatieve effecten hebben.

Ook het Agentschap voor Natuur en Bos stelt in haar advies van 20 december 2010 dat ze op basis van de voorliggende aanvraag geen significant negatieve effecten op de aanwezige natuurwaarden verwacht.

Voor de relevante milderende maatregelen, die worden gekoppeld aan deze vergunning, wordt verwezen naar de bespreking van het MER.

Uit het voorafgaande blijkt dat, mits naleving van de voorheen besproken en aan de vergunning gekoppelde voorwaarden van de adviesverlenende instanties én mits navolging van de relevante voormelde milderende maatregelen, de werken aanvaardbaar zijn.

Watertoets

Voor het plaatsen van een windturbine is relatief gezien niet veel oppervlakte nodig. Voor een turbine van het grotere type volstaat een funderingsoppervlak van maximaal 20 m x 20 m, wat overeenkomt met een oppervlakte van 400 m2. De bestaande openbare weg kan als toegangsweg gebruikt worden voor de aanvoer, bouw en onderhoud van de windturbines.

De bestaande verharding kan gebruikt worden als tijdelijk werkvlak van ongeveer 1500 m2 tijdens de bouwfase per windturbine.

De Vlaamse Milieumaatschappij verleende op 29 november 2010 het volgende gunstig advies met bijkomende aandachtspunten in het kader van de doelstellingen en beginselen van het decreet Integraal Waterbeleid:

. . .

Zoals voornoemd werden de bijkomende aandachtspunten in het kader van de doelstellingen en beginselen van het decreet Integraal Waterbeleid niet gekoppeld aan de afgifte van de stedenbouwkundige vergunning omdat deze allemaal milieutechnische aspecten betreffen.

Gezien het voorafgaande kan gesteld worden dat de aanvraag de watertoets op positieve wijze doorstaat.

Algemene conclusie:

Onderhavige aanvraag tot de bouw van twee windturbines met bijhorende infrastructuur is vanuit het oogpunt van ruimtelijke ordening aanvaardbaar.

Om eventuele negatieve effecten te verzachten, worden milderende maatregelen gekoppeld aan de afgifte van deze stedenbouwkundige vergunning.

Omwille van de bovenstaande argumentatie kan de vergunning onder een aantal voorwaarden worden afgegeven:

..

1° de aanvrager is ertoe verplicht het betreffende college van burgemeester en schepenen en de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor

vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

- 2° de aanvrager/uitvoerder neemt alle maatregelen om er voor te zorgen dat geen schade optreedt aan de doorkruiste leidingen, installaties en infrastructuren of aan de percelen, aanpalende eigendommen, constructies en/of gebouwen. Tijdens de werken worden de nodige voorzorgsmaatregelen ter voorkoming van schade genomen. Desgevallend worden de nodige beveiligings- en/of herstellingsmaatregelen uitgevoerd, zo nodig na het bekomen van de daartoe vereiste vergunning of machtiging. Alle gronden worden na de uitvoering van de werken zoveel mogelijk in hun vorige staat of zoals aangegeven op de plannen hersteld of aangelegd;
- 3° De aanvrager/uitvoerder houdt bij de uitvoering van de werken rekening met de aanwezigheid van nutsleidingen in de straten en gebeurlijk bovengronds. Opzoeken van de ligging van niet exact gekende leidingen moet gebeuren door het graven van korte dwarssleuven of het uitvoeren van peilingen. Indien leidingen/installaties moeten verplaatst worden dient dit te gebeuren door de bewuste maatschappijen minstens 48 uur op voorhand daarvan te verwittigen. Bovendien moet worden rekening gehouden met de door de nutsmaatschappijen opgelegde veiligheidsvoorschriften en verantwoordelijkheden:
- 4° De vondstmeldingsplicht conform artikel 8 van het Archeologiedecreet d.d. 30/06/1993, waarop gewezen werd in het advies van het Agentschap Ruimte & Erfgoed, afdeling West- Vlaanderen, d.d. 10 november 2010, dient integraal te worden nageleefd;
- 5° Het voorwaardelijk gunstig advies van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer, Luchtvaart van 21 december 2010 dient integraal te worden nageleefd. Dit advies wordt als bijlage 1 bij deze stedenbouwkundige vergunning gevoegd
- 6° Het voorwaardelijk gunstig advies van Defensie d.d. 11 oktober 2011 dient integraal te worden nageleefd. Dit advies wordt als bijlage 2 bij deze stedenbouwkundige vergunning gevoegd;
- 7° De milderende maatregelen die expliciet werden weergegeven op pagina 10 van deze vergunning dienen integraal nageleefd te worden voorzover ze betrekking hebben op de twee kwestieuze windturbines

..."

Dit is de bestreden beslissing.

De verzoekende partij heeft met een aangetekende zending van 14 oktober 2011 eveneens een vordering tot vernietiging ingesteld tegen het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen van 12 januari 2010 waarbij haar een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het bouwen van twee windturbines op een perceel gelegen te en met kadastrale omschrijving. Dit dossier is bij de Raad gekend onder het nummer 1011/0552/A/1/0504.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende en de tussenkomende partij betwisten het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de verwerende en de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer vastgesteld moet worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1. De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wenst te voorkomen als volgt:

"

Vooreerst bevat het aanvraagdossier niet eens verduidelijking over <u>welk type windturbine</u> precies geplaatst zal worden: de keuze wordt gelaten tussen een aantal types van turbines. Het valt dan ook niet in te zien hoe de vergunningverlenende overheid én de diverse adviserende instanties konden voorhouden dat onder meer op het vlak van fauna en flora, geluidshinder en slagschaduw en veiligheid er voldoende garanties voorliggen. Een eerste moeilijk te herstellen en ernstig nadeel bestaat er dan ook in dat verzoekende partij niet dient te dulden dat een milieutechnisch en stedenbouwkundige onvoldoende onderbouwd dossier de verdere ontwikkeling van haar eigen windturbines in het gedrang brengt, en niet voldoende garanties bevat naar de omgeving toe.

Een tweede moeilijk te herstellen en ernstig nadeel bestaat in de flagrante onwettige en discriminerende behandeling tussen de vergunningsdossiers van resp. verzoekende partij en waardoor het voor verzoekende partij moeilijk wordt gemaakt om haar geplande project te realiseren.

De beslissing is flagrant onwettig, en vormt een manifest ongelijke behandeling in vergelijking met het vergunningsdossier van de verzoekende partij, waarin wél vereist werd dat de "cumulatieve impact" van het project van verzoekende partij met het project-MER werd onderzocht. Ook de adviserende instanties maakten een onbegrijpelijk onderscheid tussen de vergunningsaanvragen

. . .

Opnieuw wordt duidelijk dat de "cumulatieve impact" van de windturbineprojecten wel dient te worden onderzocht door verzoekende partij, maar blijkbaar niet door . Het gaat nochtans om één en dezelfde situatie: waarvan akte. Bovendien was de vergunningsaanvraag van verzoekende partij wel gekend aan terwijl dit andersom niet het geval was bij de indiening van de vergunningsaanvraag van de verzoekende partij, hetgeen eens te meer de discriminatie in de verf zet.

Het nadeel dat verzoekende partij ondervindt bij deze beslissing is duidelijk: door de toekenning van deze manifest onwettige vergunning, zal dit project van als "referentieproject" worden gebruikt door de Gewestelijke Stedenbouwkundige Ambtenaar, wanneer deze opnieuw zal dienen te oordelen over de vergunningsaanvraag van

verzoekende partij, nadat de manifest onwettige beslissing van 12 januari 2011 vernietigd zal zijn. Er bestaat dan een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid dat de vergunningsaanvraag van verzoekende partij niet in zijn oorspronkelijke vorm zal vergund worden, omdat men dan wel zou kunnen verwijzen naar een bestaande windturbineontwikkeling van in de nabijheid van de geplande turbines van de verzoekende partij.

Een laatste moeilijk te herstellen en ernstig nadeel bestaat erin dat de bestreden beslissing geen toetsing heeft doorgevoerd van het veiligheidsaspect van de aanvraag, en meer bepaald het feit dat IMDG- goederen aanwezig zijn, met een aanzienlijk veiligheidsrisico, op geringe afstand van de windturbines

Terecht stelt de Stad Brugge dan ook in haar advies van 13 december jl. over de milieuvergunningsaanvraag (STUK 9) dat de site en de site vergunde activiteiten hebben met een veiligheidsrisico binnen de invloedssfeer van de turbines, die niet behandeld of onderzocht werden in de veiligheidsstudie. Al evenmin werd de impact van vooral de meest noordelijke turbine op de opslag van 1MDG- goederen op de loskaaien in de voorkaaien onderzocht:

- "- contour 178 in- geen kwetsbare locaties, SEVESO- installaties maar wel eigen werkplaatsen. In dit verband dient opgemerkt dat de site en binnen de invloedssfeer van de aangevraagde turbines de volgende vergunde activiteiten hebben die niet beschreven werden in het veiligheidsrapport- zie ook kritiek MBZ hierover in hun advies.
- * loods WWL 2 (carwash, opslag zepen, detergenten, verfspuiten, opslag verven, afvalolie, koelvloeistof, antigel, ruitensproeier) en koepelloods (undercoating) en verder nog een opslagcontainer voor ontvlambare producten. Het betreft wel een klasse- 2 inrichting (Vlarem 6949). Opgemerkt wordt dat de WWL 2 loods en koepelloods binnen de 10 -7 contour liggen van WT2; volgens bekomen informatie ter plaatse WWL terminal worden hier in de nabije toekomst ca. 100 mensen tewerkgesteld- wordt hier wel voldaan aan het groepsrisico, impact? Werd niet concreet onderzocht.
- * SRT: evenwel verderop gelegen op ca. 200 meter van draaicirkel WT2- diverse werkplaatsen onderhoud voertuigen, opslag oliën, tankplaats en opslag P3, ontvlambare producten, gasflessen... klasse 1 inrichting (VLAREM 3006)- **niet onderzocht.**
- * loskaaien: tijdelijke opslag mogelijk van IMDG goederen (evenwel niet vergunningsplichtiguitzonderingsregel VLAREM) op de voorkaaien- impact van minstens WT 1 op dichte afstand (binnen 10 -6 contour) werd niet onderzocht- onaanvaardbaar risico kan niet worden uitgesloten. MBZ merkt op in hun advies dat dit tijdens de MER- procedure werd gemeld maar niet onderzocht." (eigen onderstreping)

Uit het voorgaande blijkt dat de aanvraag niet voldoende aandacht heeft gehad voor het aspect veiligheid, en hieruit volgt dat de aanvraag uit voorzorg geweigerd moet worden. Dit aspect werd geheel niet onderzocht, en verzoekende partij kan zich met recht en reden ernstige zorgen maken over de veiligheidsrisico' s die samenhangen met de uitvoering van de bestreden beslissing. Dit acute risico noodzaakt tot de onmiddellijke schorsing van de uitvoering van de bestreden beslissing

..."

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

"…

1.

Verzoekende partij haalt een aantal vermeende nadelen aan die niet ernstig zijn, niet persoonlijk en van louter financiële aard. Aan deze schorsingsvoorwaarde is dus ook niet voldaan.

2 Een eerste nadeel voor verzoekende partij zou er in bestaan dat zij niet weet welk type windturbine er door zal geplaatst worden. Onder punt IB.4 werd reeds het tegendeel aangetoond.

Verzoekende partij komt niet verder dan de bewering dat zij 'niet dient te dulden dat een milieutechnisch en stedenbouwkundige onvoldoende onderbouwd dossier de verdere ontwikkeling van haar eigen windturbines in het gedrang brengt'. Zoals gezegd bij de bespreking van het belang, ligt daar geen enkel bewijs van voor.

Daarenboven vloeit dit vermeende nadeel geenszins voort uit het bestreden besluit zelf, maar uit de weigeringbeslissing betreffende de eigen aanvraag van verzoekende partij. Niet het bestreden besluit verhindert de uitvoering van het project van verzoekende partij, wel de weigeringbeslissing!

Wanneer het vermeende nadeel niet rechtstreeks uit het bestreden besluit voortvloeit, kan de Raad niet overgaan tot schorsing.

Het zogenaamd niet onderbouwd milieuaspect, raakt de persoonlijke belangen van verzoekende partij niet en zij kan zich niet opwerpen als behoeder van het algemeen belang. Het MER werd trouwens goedgekeurd en verzoekende partij levert geen onderbouwde kritiek.

3
Een tweede nadeel zou er in bestaan dat er discriminerende behandeling zou zijn tussen de beide projecten. Op zich is dat niet als een nadeel te beschouwen, maar hoogstens als een middel.

Het loutere feit dat een derde iets bekomt wat verzoekende partij niet bekomen heeft, vormt op zich geen ernstig nadeel. Eigenlijk wil verzoekende partij niets meer bekomen dat een derde een voordeel ontnemen.

Van discriminatie is trouwens geen sprake. Verzoekende partij verwijst naar het standpunt van Natuur en Bos in deze procedure, advies dat gunstig was terwijl zijzelf een ongunstig advies heeft gekregen. Vooreerst is de locatie van de windturbines van beide projecten niet dezelfde. Verzoekende partij vergelijkt dus appels met peren.

Daarenboven heeft de moeite genomen om een MER-onderzoek te laten uitvoeren die de impact van haar twee windturbines op de fauna en flora onderzocht heeft. De conclusie in het MER-rapport en van Natuur en Bos is dat er geen of verwaarloosbare impact is. Dergelijk onderzoek en conclusie lag niet voor ten tijde dat over het project van verzoekende partij beslist moest worden. Het behoudend standpunt van Natuur en Bos ten opzichte van de aanvraag van verzoekende partij, was dus normaal.

Ook betreffende het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep slaat verzoekende partij de bal mis. Herhaaldelijk werd reeds gewezen op het feit dat verzoekende partij zich bij haar aanvraag van niets en niemand aangetrokken heeft, en op vandaag nog altijd niet wil doen. doet dat wel en kadert haar aanvraag binnen het groter geheel. Vandaar dat het project van verzoekende partij – wegens de grote onduidelijkheden – geweigerd werd. Voor het project heeft de overheid wel zicht op het groter geheel, verzoekende partij trekt zich er niets van aan. Als er dan al een nadeel zou zijn, dan heeft verzoekende partij dat louter aan haar eigengereid handelen te danken.

4

Tenslotte werpt verzoekende partij zich opnieuw op als behoeder van het algemeen belang aangezien in het bestreden besluit het zogenaamde 'groepsrisico' niet zou onderzocht zijn. Één van de windturbines zou ingeplant worden ter hoogte van een bedrijf waar gevaarlijke goederen worden opgeslagen.

Op zich is dat opnieuw geen persoonlijk nadeel voor verzoekende partij.

Daarenboven valt als wat de exploitatie betreft onder de milieuvergunning. Het bestreden besluit op zich – meer bepaald de bouw van twee windturbines – houdt geen veiligheidsrisico in. Dit dient in de milieuvergunningsprocedure onderzocht te worden en eventueel bij de bestrijding van de milieuvergunning aangeklaagd te worden.

Uit het bovenstaande blijkt overduidelijk dat verzoekende partij de realisatie van het project wil verhinderen, louter uit afgunst omdat haar eigen project wegens talrijke onduidelijkheden en tekortkomingen geweigerd werd.

Zelfs indien het bestreden besluit finaal de realisatie van het _____-project zou verhinderen (zoals het werd ingediend), dan nog betreft het een louter financieel nadeel dat steeds voor herstel in aanmerking kan komen. Verzoekende partij beweert niet, laat staan bewijzen, dat zij door het bestreden besluit in haar voortbestaan bedreigd wordt ..."

3.

De tussenkomende partij sluit zich aan bij de verwerende partij.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de

aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die een verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met voorliggende vordering wenst te voorkomen, wijst de verzoekende partij in eerste instantie op het feit dat in het aanvraagdossier niet wordt verduidelijkt welk type van windturbine zal opgericht worden zodat de vergunningverlenende en adviserende instanties geen correct advies konden geven, dan wel een correcte beslissing konden nemen, en dat zij niet hoeft te dulden dat een onvoldoende onderbouwd dossier de ontwikkeling van haar eigen project in de weg staat.

De Raad is van oordeel dat vermeld nadeel in essentie de wettigheid van de bestreden beslissing viseert en dat de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing een discussie over de grond van de zaak betreft, die bijgevolg geen nadeel voor de verzoekende partij oplevert dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont.

Mede gelet op het samenhangende beroep tegen de weigeringsbeslissing van 12 januari 2010 van de verwerende partij met betrekking tot het eigen project van de verzoekende partij, een dossier bij de Raad gekend onder het nummer 1011/0552/A/1/0504, is de Raad van oordeel dat een uitspraak over de vordering tot vernietiging op zich kan volstaan om desgevallend, dit wil zeggen indien hiertoe een grond bestaat, tegemoet te komen aan het nadeel dat de verzoekende partij meent te lijden.

Eenzelfde vaststelling dient overigens gemaakt te worden met betrekking tot de 'flagrante onwettige en discriminerende behandeling' tussen het eigen project en het voorliggende dossier, waarvan de verzoekende partij het slachtoffer meent te zijn. Dit laatste nog los van de vraag of vermeld nadeel daadwerkelijk voortvloeit uit de bestreden beslissing.

3. In zoverre de verzoekende partij tot slot meent dat het naar haar eigen zeggen onvoldoende onderbouwd zijn van het aanvraagdossier aanleiding zal geven tot veiligheidsrisico's, aantasting van fauna en flora, slagschaduw en geluidshinder, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij deze nadelen onvoldoende concretiseert en evenmin aanduidt in welke zin zij voor haar, zijnde een vennootschap, als persoonlijke nadelen kunnen aangemerkt worden. Bijgevolg kunnen de ingeroepen nadelen niet aangewend worden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in voorkomend geval te verantwoorden.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De Raad neemt akte van de afstand van de tussenkomst in de schorsingsprocedure van het college van burgemeester en schepenen van de stad BRUGGE.
- 2. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
- 3. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0289/SA/2/0257.

4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 5 september 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer, met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG Filip VAN ACKER